

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik

w sprawie z powództwa Z. sp. z o.o. z siedzibą w Ż.
przeciwko Dyrektorowi Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w W.
Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Warszawie
z udziałem K. S.
o zawarcie umowy o odprowadzanie ścieków,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 7 lutego 2024 r.
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego
w Warszawie z 9 grudnia 2022 r., sygn. VII AGa 1147/22

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w W. Państwowego Gospodarstwa Wody Polskie na rzecz Z. sp. z o.o. z siedzibą w Ż. kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia postanowienia Dyrektorowi Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w W. Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Warszawie tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 czerwca 2020 r., nr [...], Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w W. Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Warszawie (dalej także jako: „pozwany” lub „Skarżący”) działając na podstawie art.

27e ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 w związku z art. 27a ust. 3 pkt 3 oraz art. 27f ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r. poz. 1437 ze zm.; dalej jako: u.z.z.w.) w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 2056 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku K. S. (...) nakazał Z. Sp. z o.o. w Ż. (dalej jako: „Z.” lub „powód”) zawarcie umowy z K. S. na odprowadzanie ścieków z nieruchomości położonej na działce [...], ul. [...] Ż.

Po rozpoznaniu odwołania powoda od ww. decyzji, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyrokiem z 27 lipca 2022 r., XVII AmW 80/20: 1. uchylił zaskarżoną decyzję w całości; 2. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 837 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Po rozpoznaniu apelacji pozwanego od powyższego wyroku, Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z 9 grudnia 2022 r., VII AGa 1147/22: 1. oddalił apelację; 2. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 540 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Pismem z 22 lutego 2023 r. skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie wniósł pozwany Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w W. Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Warszawie., zaskarżając to orzeczenie w całości. Skarżący wniósł m.in. o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), sprowadzającego się do pytań:

1. Czy organ regulacyjny rozpatrując spór dotyczący odmowy zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzenie ścieków przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne poprzez wydanie decyzji nakazującej zawarcie umowy, zobowiązany jest jednocześnie do określenia w decyzji warunków, na jakich taka umowa powinna być zawarta?

2. Czy treść postanowień umowy, o jakiej mowa w powyższym pytaniu, należy do decyzji stron czy też powinna być przedmiotem decyzji organu regulacyjnego?

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został rozwinięty i uzasadniony na s. 3-5 skargi kasacyjnej.

Pismem z 28 marca 2023 r. odpowiedź na skargę kasacyjną złożył Z., wnosząc w pierwszej kolejności o: 1. wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, 2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej za złożenie dokumentu pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swego pisma powód zawarł argumentację dotyczącą niezasadności przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (s. 2-8 odpowiedzi na skargę kasacyjną).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie wypełnia ustawowych przesłanek koniecznych dla przyjęcia jej do rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W niniejszej sprawie Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z 28 kwietnia 2022 r., I NSK 23/21, istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego przyczyny przyjęcia

skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu samego zagadnienia wraz ze wskazaniem konkretnego przepisu prawa, na tle którego to zagadnienie występuje oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06).

Nie budzi też najmniejszych wątpliwości, że przedkładane zagadnienie prawne musi być aktualne, tj. musi budzić wątpliwości interpretacyjne w chwili orzekania przez Sąd Najwyższy o zasadności (lub braku zasadności) przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Przenosząc powyższe ustalenia na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że pozwany sformułował dwa pytania sprowadzające się w istocie do tego samego problemu prawnego. Podlegają one obecnie łącznemu omówieniu.

Zaprezentowane zagadnienie prawne zostało w całości podjęte i wyjaśnione w uchwale Sądu Najwyższego z 13 września 2023 r., I NZP 3/22, której część otrzymała następujące brzmienie: „rozstrzygnięcie w sprawie spornej dotyczącej odmowy zawarcia umowy o odprowadzania ścieków, o którym mowa w art. 27e ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 2028) powinno zawierać istotne elementy umowy określone w art. 6 ust. 3 tej ustawy”.

Następnie Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały omówił swoje stanowisko w powyższej kwestii (s. 36-41), wskazując m.in.: „zważywszy zatem na cel wprowadzenia do u.z.z.w. regulacji rozstrzygania sporów związanych z odmową zawarcia umowy o odprowadzanie ścieków przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, tj. ochronę odbiorców usług, jak też mając na uwadze wzgląd praktyczny, tylko bowiem uznanie, iż organ regulacyjny ma uprawnienie do kształtowania treści umowy, którą mają zawrzeć strony, prowadzi

do zlikwidowania sporu między nimi, zasadnym jest uznanie, iż decyzja rozstrzygająca sprawę sporną dotyczącą odmowy zawarcia umowy o odprowadzanie ścieków przez nakazanie zawarcia takiej umowy powinna zawierać istotne elementy tej umowy określone w art. 6 ust. 3 u.z.z.w.”.

Skoro przedstawione zagadnienie prawne zostało już wyjaśnione w uchwale Sądu Najwyższego, to oparcie na jego podstawie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie mogło przynieść zamierzonego skutku.

Z wszystkich tych powodów orzeczono o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (pkt 1 sentencji postanowienia), a ponadto rozstrzygnięto o zwrocie kosztów postępowania kasacyjnego (pkt 2 sentencji postanowienia).

[SOP]

[a!]